

češko-radikalni poslanci v prvi vrsti za ministerski frak ožindranega dr. Šušteršiča, nastala je nevarnost, da se bode državna zbornica zaključila. Nato upajo tudi menda gotovi prvaški poslanci. Kajti dobivali bi potem tudi za svojo lenobo poslaniške dijete v znesku 20 kron na dan.

Zadnje poročilo! Poroča se, da so se vsa pogajanja med poslanci in vlado razbila. Zato je gotovo, da bode državni zbor še danes zaključen. To so torej brezvestni hujšaki dosegli!

Cesarjeva kritika. Kakor poročamo v uvodnem članku današnje številke, izrazil se je cesar zelo neugodno o obstrukcijskem postopanju čeških in prvaških poslancev. Bilo je to pri otvoritvi taverske železnice. Ker je bilo mnogo poslancev navzočih, dotaknil se je cesar tudi političnega položaja. Vprašal je, kaj je za obstrukcijo v državni zbornici in dejal, da je ta obstrukcija (katere delajo slovenski prvaški in češki poslanci) naravnost „škandal in prava sramota“. Torej je označil sam cesar politiko naših prvaških poslancev za sramoto in škandal. Potem je cesar vprašal poslanca Stölzela, je-li misli, da bode državna zbornica zopet delati pričela. Stölzel je odgovoril, da upa to. Nato je cesar dejal, da bi bilo to najpametnejše. Avstrijski cesar torej, ki je bil slovenskemu ljudstvu vedno tako naklonjen, obsodil je s temi besedami javno vse hujšavske posledice prvaške politike. Javno je rekel cesar, da je politika prvaštva sramota in škandal. To si je treba zapomniti, zlasti ker se naši prvaki delajo za tako velike patriote in udane podanike cesarja. In vendar so ti prvaški poslanci danes v svoji veleizdajski gonji postali naravnost nasprotniki cesarju in državi. Ni čuda, saj se nahajajo med temi prvaškimi poslanci ljudje, ki so že zaradi veleizdaje v sodnijski preiskavi stali. Zapomnimo si torej cesarjevo besedo!

Prvaški ministri? Zadnja poročila iz Dunaja kažejo, kakor da bi se želje posameznih prvakov hotele uresničiti. Govori se, da bode sedanja vlada odstopila. Med novimi ministri bode tudi en slovenski (Šušteršič ali Ploj). Iz tega se natančno vidi, da ima obstrukcija edini namen, pridobiti par sebičnikom ministerski frak. Cesar ima prav, to je res — škandal!

Vodne ceste. Kakor znano, sprejela je državna zbornica l. 1901 postavbo, da se zgradi velikanjske kanale na Českem. Dovolilo se je za to 1000 milijonov kron. Doslej hvala Bogu do zgradbe teh kanalov še ni prišlo. Že se je upalo, da bode ta blaznost sploh pozabljena, ko so zdaj zopet nekateri poslanci to zadevo rogoviliti pričeli. Zanimivo je, da so ravno dunajski klerikalci za te kanale. To pa vključ temu, da je že davno dokazano, da sploh za kanale potrebne vode ni in da bi kanali nikdar z železnico konkurirati ne mogli, da bi se sploh le z 1 1/2 % obrestovali in da bi kanali kmetijstvu najlepšo zemljo odvzeli. Zgradba kanalov bi morabiti par posameznim velekapitalistom koristila, splošnosti pa nezmerno škodovala.

Delegacije. 6. t. m. izvršila je državna zbornica volitve v delegacije, ki imajo potem skupne zadeve obeh državnih polovic rešiti. Za Štajersko so bili izvoljeni Schoiswohl, dr. Ploj in kot nadomestni član baron Morsey. Za Koroško bil je izvoljen Dobernig, kot nadomestni član pa Nagele. Pri volitvi so se štajerski slovenski poslanci zlasali in cela zbornica se je morala tej gospodi smejati. Najpreje so kandidirali Koroščevi klerikalci poslanca Benkoviča. Ali Benkovič spada med one poslance, katere tovariši sploh ne marajo. Zato bi Benkovič tudi gotovo propadel. Korošec je vsled tega v zadnjem hipu sam sebe za delegacijo kandidiral. Ali Koroščeva beseda velja sicer v vrstah analfabetov kmetijske zveze, v državni zbornici pa se nikdo komandi tega hujšakajočega kaplana ne podvrže. Tako so poslanci raje dr. Ploja izvolili. Korošec in Benkovič sta bila vsled tega hudo jezna. Pa nič ne pomaga!

Srbski škandal. Znani prijatelj srbskega kralja Lukasevič piše v časopisju, da so le menice kraljevske družine krive, da je on prišel v konkurz. Kraljev brat princ Arsen n. p. je vzel 1/2 milijona frankov na menice in jo je potem popihal. Ravno tako kraljev bratranec Nenado-

vič. Lukasevič grozi, da bode vse škanđale te lepe kraljevske gospode odkril, ako mu dolgov ne poplačajo. Vbogo srbsko ljudstvo!

Iznani srbski učitelji. Turška vlada je izgnala iz Kasa-Palanke tamošnje srbske učitelje in razpustila njih društvo zaradi velesrbske agitacije.

Pogromi v Besarabiji. V Besarabiji so izbruhnili „pogromi“ (pobijanje) proti judom in graščakom. Več kot 100 oseb je bilo umorjenih.

Volilci pozor! Slovenski prvaški poslanci so nalašč ubili državno zbornico! Oni so krivi, da se v državnem zboru ni ničesar za kmete, delavce in obrtnike storilo. Oni so krivi, da so poslanci lenobo pasli, za to pa vendar vsak dan po 20 kron plače dobivali. Oni so krivi, da se je vsled tega brezvestnega počenja stotisoče kron skozi okno vrglo. Sam cesar Franc Jožef I. je označil to počenje prvakov za škandal in sramoto. Volilci! S kom greste raje: s cesarjem ali s prvaškimi hujšakci? Odločite se!

Dopisi.

Cirkovce. Kakor ste v zadnji številki poročali, ni res da bi se bila vrgla Marija Frangež iz gor. Jablanj sama pod železniški voz, marveč bila je od nekega zločinca ustreljena in na železnico progo nastavljen, ter ji je potem vlak odrezal roko in nogo. Kakšno ljubezen ima naš župnik Ante do bližnjega, pokazal je s tem, ker je odpovedal vsakšen pogreb, zvonjenje in jame ji ni blagoslovil, ter jo dal pokopati na njivo poleg svojega krompirja, zelja in graha; še-le, ko je dobil ukaz od sodnije, moral jo je dati izkopati ter jo slovesno na pokopališče pokopati. Ali je sirota sama kriva, če ji, kdo drugi vzame življenje? Na prižnici napada skoraj vsako nedeljo našega v občie priljubljenega župana in občinske odbornike. Če ne bode tega opustil, obrnil se bomo na milost gosp. knezoškofa in pa na okrajno glavarstvo, da se tako počenje prepove „ter nas reši, o gospod“ rušilcev miru. Antemelhijor.

Sv. Urban. Sv. birma je prinesla v našo mirno kmečko življenje marsikatero premembo. Otroci in odrasli so se veselili videti in slišati milostljivega knezoškofa. Kaj pa naredi tukajšni kaplan Molajnar? — Otrokom, kateri niso bili v veronauku dovolj podkovani, je prepovedal priti k sprejemu in k skušnji. — Ta duhovnik odvrača torej otrociče od božjega namestnika. Kristus pa je rekel: „Pustite male k meni priti.“ Da bi se brugal Molajnar ob času deželne volitve več za pouk nego za nesramno agitacijo, bi otroci kaj znali ter bi mu ne bilo treba zdaj otrok odganjati. Ni čuda, da vera peša. In knezoškof so ne vedoč še tega kaplana pohvalili. Hajdinski kaplan Poplatnik pa je prišel zopet rogovilit v našo faro. Še niti takrat ne miruje, ko so knezoškof tu. Na nekem slavlolu je zapazil ta nemirež črno-rudečo-zlato zastavo, kar ga je tako razjezilo, da jo je moral na njegovo povelje podprenik Skoliber takoj odstraniti, če ravno ni imel pravice. Temu človeku so sicer posamezne barve všeč. Črno barvo ljubi, ker je sam črn. Rudeča — znak ljubezni — mu je posebno draga. Po zlato pa rad hrepeni. Čudno tedaj, kako mora skupno te barve sovražiti! In ta kaplan hoče priti k nam za župnika! Z vsemi močmi se bomo branili njegovi nastavi. Čas bi vendar bil, da bi milostljivi knezoškof tega zagriznjene duhovnika prestavil iz Hajdine kam daleč drugam, da ne bode več zahajal semkaj nas vznemirjati in povzročevati sovraštva.

Sv. Urban. Pri nas se razširja ta-le razburljiva govorica: Ob priliki sprejema knezoškofa napravili so farani slavlolu. Da bi na nobeno stran ne udarili, obesili so nanj razne zastave. Nemško zastavo je dal seveda kaplan takoj odstraniti, čeprav ni imel nobene pravice do tega. Ali čujemo tudi, da se je dalo odstraniti cesarsko zastavo. Ta stvar se je že sodnji naznanila. Tako daleč je torej že privedlo prvaško sovraštvo, da se celo cesarske zastave ne smejo več razobešavati. Ni čuda, v Ljubljani so celo cesarsko zastavo zažgali. (Opomba

u r e d n i š t v a : Prosimo priče, ki so vidle, kaj se na kakšen način ter po kogar naročila zastava odstranila, da naj se pri nas oglašajo.

Sv. Anton na Pohorju. Da je naš kraj o tem se je lahko vsakdo prepračil, kdor obiskal slovečo našo farno cerkev. Vsled tega naši travniki in pašniki po hudi suši so trpeli. Mnogo kmetov ni imelo radi pomanjkanja krme pokladati živini in morali smo se oglasiti za podpore. Kakor smo izvedeli iz vsakega ust, je bila dotična podpora tudi namagana. ljenja in sicer govorijo od šestih daril (4 tona slama in 2 krat seno). Naznaniti moramo, da se je slamo in seno podarilo, da se to po cerkvi javno ni odklicalo, da se naj ogle. Sv. kdor je podpore potreben, kar bi kmetje, živinorejci tudi z veseljem storili. Tisti, ki so bili najbolj potrebni, nismo dobili prav ničesar. Tako res ne vemo, kdo je bil najhujše od naših prizadetih, da se ga je vsa podpora prišla. Kljub popotni, da tisti, ki so tudi prosili, niso ničesar dobili. Iz neke strani smo izvedeli, da so nekateri pri Sv. Ateri te slame toliko sprejeli, da so jo potem drugim dajali, medtem ko drugi nismo bili ničesar. Proti takemu postopanju se moramo tudi javno pritožiti in obrniti (pozornost merodajne na nepravilno razdelitev. Tudi mi revnejši kmetje moramo plačavati svoje darke in smo podpora potrebni, bolj kakor bogatini. Pravica mora biti ena za vse enaka. Upamo, da se bode slava naša sama tudi zato pobrigala, ta bode odslaj razdelitev; zato litev podpor pravica. — Opomba urejenjena ništva: Iz vseh krajev dobivamo pritožbe na neprimerne in nepravilne razdelitve podpor na mu ntem, da je država sploh samo naravnost beriški podporo dovolila. To pa so krivi v prvi vrsti prvaški poslanci, ki se sicer za vse mogoče molči, ta rodnijske neumnosti brigajo, nikdar pa ne želijo potrebno, gospodarstvu koristno delo. Kmetje vzdramate se torej in ne pustite se več zapeljati od takih ljudi, ki si delajo sami dobilo. Ljudstvo pa izkoriščajo na vse načine!

Buževci na Murskem polju. Velik pretek je nastal med Buževskimi fanti v gospi. Marka Gubina v Buževcih dne 26. prija. Pri tem pretepu je mnogo fantov te ranjenih; zasebej še je pridobil fant Franc Karič smrtno nevarne rane, da po zdravniških upanja da bi okrevaj. Potrli so še gosp. gosničarju vse pohištvo ter je v neprevidnosti fant Franc Kosi natakario z nožem težko ranil in po pretepu so šli vsi fantje vun iz gostilne, tati kamenje notri ter hodili tako krvavi po vasi kakor mesarji. Pozneje so prišli žandarji ter jih takoj ukrotili; da so takoj radi pripoznali svojo hudobijo, katero so še v pijanosti storili. Tako velikega in divjega pretepa še vendar ni bilo v naši gostilni: komaj so prišli naši fantje iz ječe in so se že spet stegli; jim vendar prav dobro diši „ričet“. Toraj žalostno za Buževčev vas, da se godi v tej gostilni toliko pretepa. Seveda drugi časniki o vsem tem molčijo, ker so pri tem pretepu bili sami „zvežarji“; niti gosp. župnik se ni ozrl na to, je prav tih o vsem tem; če bi se stegli kaki napredni sinji a tedaj bi jih grozno iz prižnice spet napadal. Toraj pogled si kako pridne in korajžne fante da imaš: od maše se ti pretepa jo koljejo ter z noži drgajo kakor mesarji; toraj žalostno, ni res? Napredni fantje tega nikoli ne počenja, zato pa si pred premislit gosp. Veiksl koga bode napadal; po smrti ni več pokore. Koliko in koliko je vsako leto Križevskih fantov v ječi, celo še v Mariboru so znanci Buževski pretepači.

Naročnik faran.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dragi nam „Štajer“! Ker se v naši terbegovski občini godijo vsakovrstne stvari, posebno pa, ker bi rad bil vsaki rihtar ali župan, ti naj tudi mi povemo o enem, ki bi rad bil. To je tisti, ki se vedno hvali kako je pošten, drugače pa mi vsi vemo, kakšen je. Ko je bil pri vojakih je zapravljal vojaški plašč in domov očetu pisal, naj mu pošljejo takoj denarje, drugače mu železje oglogda roke. In ubogi oče je moral šteti za vrlega sina precejšnjo svotico. V resnici pa je on vojaški plašč zapil, kakor se je pozneje zvedelo in kar pri nas vsak ve. Njegovo pobožnost pa nam kaže to, da je rad pijan, in je kot vojak na žeganju pri Sv. Duhu delal v cerkvi nemir in bil zato obsojen od okrožnega sodišča v Celju, (takrat še je bilo v

naše kraje) na en mesec težke ječe in mude so šle. Bil je namreč titularni kor-
Taka je tega moža pobožnost in pošte-
Terkvi delati nemir, starišem prizadevati
Takoga rihterja mi Terbegovci nečemo.
boljše može za to, ne pa take. To si
dotičnik in ne steguj roke po župan-
stolecu, ker ga nisi vreden. Raje idi k
in toči solze, da se bo bolje mlelo, ker
radi suše premalo vode. Najbolj pa peče
da so naši pristaši vložili ugovor zoper
ki bodo tudi razveljavljene. Tedaj pa
volilci zopet na delo, ali krepkeje, da
mo. Na delo v prid občine, vržimo kleri-
pristaše, da več ne vstanejo. Drugikrat
drugi „Štajerc“, začivkamo o copernicah.

„Vrabi z vrbačih.“
Barbara v Halozah. Čital sem v zadnji
„Štajerca“ „puntarske ideje“ kar pa je
veliko resnično. Tako torej prvaštvo deluje,
pri Sv. Barbari. Imamo namreč kakor je
celo trumo prvakov, ki se za svoj po-
polnoma nič ne brigajo, pač pa edino za
svojo gonjo. Zadnjič na Petrovo so uprizorili
Ani mladeniški shod klerikalci. Liberalno
pa neko neumno niti vinarja vredno
mo. Obe stranki so nesramno zabavljali in
bili proti naprednim kmetom. Pa to še ni
sodralo. Mimo veselice, ki se je vršila na
busenšanku, prišel je slučajno naš vrli
gosp. Podhostnik knjigovez z enim uče-
spodom; saj prvaki ga dobro poznajo,
imenjeni učeni gospod noče trobiti v njihov
zato ga inajo strašno na piki. Ko gresta
ena gospoda po cesti prileti za njima nek
naštantan od prvakov, ter zgrabi neve-
gosp. Podhostnika, ter ga dvakrat prevrže
na napravi precej velike rane. Prvaki bar-
pa za začnejo klicati „bravo“, „živijo“ itd.
drumoj so se slišale tudi besede „ubij, za-
ta dva nemškutarja Štajerčeve stranke.“
lepa vzgoja slovenskih prvakov oziroma
huj. Ako omenjena gospoda ne bi bila miru
podvzeta podvržena bil bi jih dobil napadalec
na. A njima se je usmili, ker sta dobro
da je od prvakiših voditeljev nahujskan.
mal bode zdaj kašo pihati. Tako torej,
sadove rodi prvaštvo! Žalibog, da ravno
pri Sv. Barbari v tem lepem prijaznem
kraj, se prvaštvo tako razcveta. Mi
tako napredno misleče osebe pa vendar ne
bodo bile z tako puntarsko prvaško neumno
to. Ta stranka je pač v resnici od hudica
hajena. Koliko poštenih fantov je že moglo
po razjati zavoljo vas „narodnjakov.“ Za-
sami ne uganjate takšnih neumnosti, za-
da druge fante nahujskate proti „Štajerčevi“
i t. d. Storite to sami, druge takšne
pa pustite pri miru, ki nič politike ne ra-
to. Res čudno to bodemo našim prvakom
bi bolj na prste stopili, ko bodedo prosili
ški nemški poduk. To se pa bode v krat-
dogodilo, ker ljudstvo že dolgo želi nemščine
na sedemrazredni šoli. Bodemo tudi vložili
tritož zaradi učiteljstva. Saj vemo dosti
in bodedo v kratkem na dam spravili,
to dovolj sramotno, da so v nedeljo
junija prvaki in generali tukajšnje prvaške
šolnice v posojilnico poklicali povrh temu pa
bili duri in neko v obče spoštovano osebo
na nesramen način napadali in obrekovali,
da noče v prvakiš rog trobiti? Fej za
na ljudi, ki nam tukaj ljubi mir kalijo in
možnosti uganjajo. Prvaki, primite se za nos,
gdo smrdi vaše postopanje. Vi živite od
kmetov, potem pa nam ne vete na noben
na hvalnosti skazati. Sramotno in stokrat
mo za celo narodno stranko. Menda mi-
da nas boste tukaj poteptali; nikakor ne,
mo dovolj močni, da se lahko branimo. Mi
hujaki, bodedo pa skrbeli od zdaj, da se
naš priljubljeni list „Štajerc“ po celi fari
na najbolj ubogih ljudeh razširil, da njih ne
ni mogli več za nos voditi in v vodi lunjo
Prvaki poboljšajte se, delajte pokoro,
ne ljudi pa ne napadajte več z grdimi
nimi in z noži, drugače se vam mora tako
biti: „Kdo drugemu jamo koplje sam v njo“
Potem tudi: „Kdor visoko leta nizko vsede.“
na nauka oziroma pregovora spolnajte, pr-
pa v stran pustite, drugače pa nikoli ne
reč miru. Pred vami hodeči naprednjak.

Maksava. V zadnji številki „Štajerca“, stran
2 pod „dopisi“ „Maksava“ pripetila se mi je
neka pomota: — Namesto stavka „moj sosed
g. Osebek, trgovec, opsoval je mojega komija
„bolanega“, hotel in mislil sem poročati tako-le:
„Laznjivi dopisun „Slov. Gospodarja“ je opsoval
mene Andreas Jurschitscha in mojega komija
ker mu je bolezen oponašal. Ravno tako je
opsoval tudi na nesramni način mojega sosedu
g. Osebaka, trgovca v Makolah. Ker pa itak vemo,
da je g. Osebek naprednih misel in, ni nazadnjak,
prosim tedaj g. Osebaka za odpusčanje, da se
je ta pomota nehotе pripetila.

Štajerčev dopisnik.
Kapele ob Sotli. Spomin od sv. misiona ima
jako lep naša občina. Takoj po dovršitvi tistega
moral so eno gospo odpeljati v Gradec v umor-
bolnico, katera je zapustila troje malih otrok
svojemu soprogu. Drugo ženo ali mater odpeljali
so 3. t. m. ravno tako v Gradec, ta je pa za-
pustila 4 majhne otroke tukajšni občini v ob-
skrbo, katere bode občina dolga leta za to „sveto
delo“ imela blag spomin. Še nekaj žensk čaka
na tistem potu za onima v Gradec. Ali ni to
lep spomin za sv. misijonom? Ali si ne bodede
drugi farani iz tega vzgled vzeli? Ali se ne bo
vsem tako misijonsko delo dopadlo?

Od sv. Lovrenca sl. gor. Ljubi „Štajerc“
vzemi tudi od nas en dopis v svoje predalce,
sicer bode marsikomu izmed tvojih bralcev znano,
da smo dne 28. junija sprejeli našega preuzvi-
šenega nadpastirja milostljivega knezoškofa častno
v našo sredino. Povsod smo jih kar najčastneje
sprejeli, sicer že prej cele tedne so se po vaseh
trudile dekleta za spletnje vencev, kateri bi
naj bili za kinč ob cestah. Najprvi kinč sem od
Pesniškega mosta v Lovrenčko faro bil je pri
vaški kapeli v Mosteh, res tam je bilo lepo. Ali
žalibog da se pa moramo za njihov trud in delo
samo zahvaliti le fantom in tamošnjim možem,
je pa res žalostno. Kje so pa bile dekleta? Ali
jim mogoče solnce škodi, ki je ta dan močno
poganjalo svoje žarke? „Halt!“ Tukaj pa malo
postojmo. Mogoče se pa bomo le prepričali ter
poizvedeli, da za nekaj pa le so te vaše juna-
kinje, namreč zato: Ako nevala prinese od kod
kakšnega ponočnega klateža naj že bode kakšen
kolikorhoče ter napravi „juč“ ali „juhu“
je pa deklica zdaj pri okni če je glih takšna
zima, da bi drevje pokalo, stala bi tam dokler
je jutrajno solnce ne odžene. Res čudno. Sliši
se tudi povedat, da bi rada že ta ali ona de-
klica sakrament sv. zakona prejela, ali ta misel
bo jim najbrž splavala po Pesnici v široko Dravo.
Ker tem dekletam je že marsikateri fant cesto
zraven brvi čez vodo pokazal. Zategadel pa
vam deklinе trebalo bode malo visoke glave
pobesiti ter si raje to le pesmico zapeti:

Kdor ima velike hiše
Tisti mene ne poišče,
Kdor ima zadost blaga
Tisti me ne pozna.

Velika nedelja. Dragi „Štajerc!“ Dne 20.
junija smo brali od nekaterega napota od „Port-
arturja“, in od izvolitve občinskega predstojnika,
nekaj zaradi trdih jajc itd. in zdaj v nedeljo
smo zopet slišali, da se bode obč. predstojnik
volil. Ja, koliko jih pa hočete imeti? Mi „Hain-
delncarji“ imamo le samo obč. tablo in nam je
zadosti. Mi mislimo, zdaj imajo Mihovčnji štiri
nove odbornike, in od velikega veselja ne mo-
rejo stuhitati, kateri je zato sposoben bil, smo
moral slišati, kaj je zdaj na novo, da bode obč.
obrnili; no, smo radovedni, kako bode to šlo.
To že vemo, da je siromakom na roko šel, da
je jim v otoku pašo prepovedal; in neko sredo
zvečer „Feueralarm“, da so vsi „Haindelncarji“
in spodnji Mihovčnji skup zbežali, ker so mi-
slili, da gori. Oj saj je gorelo, samo zdaj — je
bil krič in jokanje. Mi smo z našim dostojnim
obč. predstojnikom popolnoma zadovoljni, zdaj
izvoljeni se je pred tremi letmi lepo pošteno
zahvalil za to sprejeto zaupanje in čast, je lepo
prosil prejšnjega obč. predstojnika, naj pomaga
kar ne bode od začetka znal, in je vse veselo
bilo. No, smo radovedni; se nam zdi, da bode
se zdaj na licitacijo ali na dražbo nabilo, kateri
bode ceneje prevzel, tisti bode izvoljen. No, to
še je zopet nekaj novega, prihodnjic več, imamo
še dosti masti.

Novice.

Šolski zaključek. To je vrišč in vriskanje,
kakor da bi prišli vrabci v proso. Šola je zaklju-
čena, zlati tedni prostosti so prišli za deco. Re-
snično, z otroci se tudi odrasel človek veseli.
Prostost, prostost, kako te pozdravlja rdeče lice
otroka... Ali v počitnicah treba tudi na deco
paziti. Skrb, ki jo je imel doslej učitelj, prevza-
mejo zopet stariši. Tudi v počitnicah treba dati
deci priliko in veselje do dela. Mi gotovo ne
spadamo med one, ki smatrajo otroka za ceno
delavno moč in mu vsled tega bogve kakšna
bremena nalagajo. Otroški organizem še ne pre-
naša težkega dela in posledica preobitega izko-
riščanja otroške moči so razna telesna pohab-
ljenja, na katerih nosi potem človek skozi celo
svoje življenje. Ali brez dela pa tudi ni pustiti
deco. Koliko je poslov, zlasti na deželi pri kmetih,
katere otrok prav lahko opravlja. Le z ljube-
znijo se mora deci ta dela nalagati, tako da
dobi sama veselje do dela, da čuti sama krasni
čut zadovoljnosti, ki izvira iz storjenega dela...
Ali tudi v duševnem oziru treba skrbeti za deco.
Ne zanemajajte duše otrok! Slaba družina po-
kvarja i dobre otroke. Ne da bi zapirali otroke
pred vsakim občevarjanjem, paziti je vendar, da si
ne pridobi slabih navad, iz katerih bi izvirali
potem grehi in pozneje zločini. Ako se bodejo
stariši držali pravega pota, potem bodejo počit-
nice za otroke blagodejne, — močnejši, krep-
kejši na duši in telesu prihajali bodejo otroci
prihodnje leto zopet v šolo!

Pozor, lastniki gozdov! Iz Celnice ob Dravi
se poroča, da so nekateri kranjski kupci zopet
okroglo 200 oralov gozda nakupili. Večji del
tega gozda obstoji iz še mladega drevja, ki bi
se še ne smelo podirati. Ali Kranjci bodejo na
vsak način skušali gozdovje izkoristiti. Upamo,
da bode oblast pravočasno svojo dolžnost storila.
V zadnjem času smo zlasti na spodnjem Štajer-
skem, posebno v mariborskem okraju, opazili ne-
varno nakupovanje gozdov, ki se potem prav
divjaško podirajo. Tako počenjanje je velikanska
nevarnost za cele pokrajine. Kupci so večidel
Kranjci, ki sicer tudi niso pri kupčiji najbolj
pošteni. Opozarjamo torej lastnike gozdov po
Štajerskem in Koroškem na te kranjske kupce.
Pazite na naše krasne gozdove!

Klerikalno krščanstvo. Ja, ni vse zlato, kar
se sveti. In tako je tudi klerikalno krščanstvo
na videz lepo in čisto, v notranjem pa hinavsko
ter farizejsko. Evo zopet slučaj, ki je posebno
zanimiv, ker nam kaže krščanstvo klerikalnega
poslanca. Na zgornjem Štajerskem bil je za po-
lanca katoliški dehan Prisching izvoljen. Te dni
prosil je tega pobožnega gospoda neki vbogi
rezervist, naj mu pomaga, da bode od orožne
vaje oproščen. Dekan Prisching pa je pisal vbo-
gemu rezervistu pismo, v katerem je dejal, da
bi se to oproščenje sicer dalo doseči, da pa on
noče ničesar storiti, ker dotični rezervist njega
ni volil... Kristus je naročeval, da naj se tudi
sovražnika ljubi. Njegovi politikujoči „namestniki“
pa pustijo vbogega vraga v revščini, samo da
se nad njim maščujejo. To je čudno krščanstvo
tega dehanta in stebra klerikalne stranke. Člo-
veku se pač gabi takšni fanatizem. Kot duhov-
nik je Prisching protikrščansko ravnal, ker je
izkazal bližnjemu svoje sovraštvo. Kot poslanec
mož ni svoje dolžnosti storil, kajti pošten po-
slanec bi moral vse volice v svojem volilnem
okraju brez razlike stranke zastopati. Žalostni
so časi, ko se katoliški duhovniki tako daleč
pozabijo. Ali takih Prischingov je mnogo in po-
sebnost v naših krajih bi jih lahko kar na tucate
našteli...

Za pol litra šnopsa — kriva prisega. Sem-
tertja opazi se pri našem „dobremu ljudstvu“
res grozovite razmere. Neki sodnik nam je za-
trdil, da je več kot polovica priseg pri sodnjah
krivih. Pred kratkem je izpovedal neki 22-letni
fantalin v ptujskem okraju po krivem, ker mu
je nekdo v ta namen pol litra šnopsa plačal...
Zakaj smo to navedli? Zato, ker se nam ljudstvo
v svoji duševni in moralni zanemarjenosti smili.
Duhovščina po deželi in učiteljstvo nosita velik
del odgovornosti za to zanemarjenost. Seveda,
raz prižnice se čuje žalibog vedno le politične
govorance najhujše vrste, mladi kaplani uganjajo
grozovite burke v svojih družtvih, prvaki učitelji
politikujejo zopet v šoli, in tako ni čudno,